

29-09-2026

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัพดาตา

มธุบัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาสู่ชุมชนที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เพื่อนำลูกๆ ที่ยากจนมาเลี้ยงดู ท่านไม่จำเป็นต้องไปสู่ชุมชนของเทพ
- คำถาม:** วันไหนที่ลูกควรเฉลิมฉลองด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก?
- คำตอบ:** วันที่ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิตและมีศรัทธาในพ่อ วันนั้นควรเฉลิมฉลองด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก วันนั้นคือวันงานมาฆตี (วันเกิด) สำหรับลูกๆ หากลูกฉลองวันเกิดของการตายขณะที่มีชีวิตของลูก สถิติปัญญาของลูกจะจดจำว่าลูกได้ก้าวออกมาจากโลกเก่าแล้ว และเวลานี้ลูกเป็นของบาวา นั่นคือลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกแล้ว
- เพลง:** เปลวไฟได้ถูกจุดขึ้นในชุมชนของแมลงเมา

โอมซานติ ลูกๆ ของบาร์ตได้ฟังเพลง บทกวี พระเวท คัมภีร์ อุปนิษัท และคำยกย่องของเหล่าเทพ ฯลฯ มากมาย เวลานั้นลูกได้รับความเข้าใจแล้วว่าวาทะโลกนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร ลูกๆ รู้ถึงอดีต ลูกเห็นว่าโลกปัจจุบันเป็นเช่นไร ลูกก็ได้มีประสบการณ์ของสิ่งนี้ในทางปฏิบัติด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกยังไม่เคยมีประสบการณ์ในทางปฏิบัติกับทุกสิ่งที่ยังคงจะเกิดขึ้น ลูกได้มีประสบการณ์กับอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในอดีต พ่อได้อธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนี้ มีมนุษย์มากมาย แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด พวกเขาไม่รู้อะไรเกี่ยวกับผู้สร้าง หรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ผู้คนไม่แม้กระทั่งรู้ว่าเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ใช่ ในขณะที่ลูกก้าวหน้าไป พวกเขาจะมาถึงตอนจบ พวกเขาจะรู้ถึงสาระ แต่พวกเขาจะไม่มีความรู้ที่สมบูรณ์นี้ เพียงนักเรียนผู้ที่ศึกษาสิ่งนี้เท่านั้นสามารถรู้สิ่งนี้ นี่คือการศึกษาคือจะกลายเป็นราชาเหนือราชาจากมนุษย์ และในกรณีนั้นก็ไม่ใช่ราชาที่ไม่บริสุทธิ์เช่นกัน แต่เป็นราชาที่สูงส่งผู้ที่ภาพลักษณ์ของพวกเขาจะได้รับการกราบไหว้จากราชาที่ไม่บริสุทธิ์ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด นักปราชญ์และบัณฑิตไม่รู้อะไรเลย พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า ผู้เดียวที่พวกเขาเรียกว่าเปลวไฟ แม้กระทั่งนักร้องก็รู้อะไรเลย พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงสรรเสริญ พระเจ้าต้องมาสู่ชุมชนในโลกนี้อย่างแน่นอน ชุมชนคือที่ซึ่งผู้คนมากมายมารวมตัวกัน ชุมชนที่มีความสุข(ปาร์ตี้) คือสถานที่ซึ่งพวกเขากินและดื่มแอลกอฮอล์ เวลานั้นลูกกำลังได้รับทรัพย์สินสมบัติที่ไม่สูญสลายของเพชรพลอยแห่งความรู้ในชุมชนนี้ นั่นคือลูกสามารถแม้กระทั่งพูดได้ว่า ลูกกำลังได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์จากพ่อ ในชุมชนทั้งหมดนี้ เป็นเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้จักพ่อ และรู้ว่าท่านได้มาเพื่อให้ของขวัญแก่ลูก พ่อจะให้อะไรที่ชุมชน? ผู้คนได้ให้อะไรแก่กันและกันที่ชุมชน? มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนในสิ่งนี้ พ่อให้ฮาโลวแก่ลูก ในขณะที่พวกเขาให้สิ่งที่ถูกที่สุดแก่ลูก ซึ่งคือถั่วชิกพี มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างฮาโลวและถั่วชิกพี! พวกเขาเฝ้าแต่ป้อนถั่วชิกพีให้แก่กันและกัน เมื่อใครบางคนไม่ได้หารายได้อะไร ก็มีคำกล่าวว่า: พวกเขาเพียงแต่กำลังเลี้ยงถั่วชิกพี เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้พรของอำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก ชีพบาบาเข้าสู่ชุมชนนี้ใช่ไหม? วันเกิดของชีวาได้รับการเฉลิมฉลองเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านทำอะไรเมื่อท่านมา ท่านคือพ่อและอย่างแน่นอนที่ท่านจะหล่อเลี้ยงลูก และให้บางสิ่งแก่ลูก แม่และพ่อของลูกจะหล่อเลี้ยงลูกในชีวิต ลูกรู้ว่าแม่และพ่อนั้นมาและดูแลลูก นั่นคือท่านนำลูกมาเลี้ยง ลูกๆ เองก็พูดว่า: บาวา นั่นคือลูกอายุ 10 วันของท่าน นั่นได้กลายเป็นของท่านมาแล้ว 10 วัน ดังนั้นลูกควรเข้าใจว่าลูกได้ประกาศสิทธิ์ต่ออำนาจในการปกครองสวรรค์ และท่านได้นำลูกมาเลี้ยง เราได้ถูกนำมาเลี้ยงในขณะที่มีชีวิตและไม่ใช้จากศรัทธาที่มีติดบอด แม่และพ่อจะให้ลูกของพวกเขาไปเพื่อเป็นบุตรบุญธรรม พวกเขาารู้สึกว่าลูกของพวกเขาจะมีความสุขมากกว่ากับพ่อแม่อื่น เพราะพวกเขาจะดูแลเอาใจใส่ลูกของพวกเขาด้วยความรักมากกว่า ลูกๆ ของพ่อทางร่างมาที่นี้และได้รับ

การเลี้ยงดูโดยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนำลูกมาเลี้ยงด้วยความใส่ใจอย่างมาก ลูกๆเขียนด้วยว่า: บาบา เวลานี้ฉันเป็นของท่าน ลูกจะไม่เพียงแค่มองดูเช่นนี้จากกระยะไกล เด็กจะได้รับการเลี้ยงดูในทางปฏิบัติ และดังนั้นก็จะมีพิธีเฉลิมฉลองด้วยเช่นกัน เช่นที่มีการฉลองวันเกิด ลูกด้วยเช่นกันกลายเป็นลูกๆของท่าน ลูกพูดว่า: บาบา เวลานี้ฉันเป็นของท่าน หลังจากหกหรือเจ็ดวันแล้ว ควรจะมีพิธีตั้งชื่อ แต่ไม่มีใครฉลองสิ่งนี้ ลูกควรฉลองงานมาฆตมิ (วันเกิด) ของลูกด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก แต่ไม่มีลูกคนไหนฉลองเลย ลูกไม่มีแม้กระทั่งความรู้ว่าลูกต้องฉลองวันเกิด เป็นหลังจาก 12 เดือนไปแล้ว ที่ลูกเฉลิมฉลอง อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ได้ฉลองในตอนเริ่มแรก แล้วเหตุใดลูกจึงฉลองหลังจาก 12 เดือนล่ะ? บางทีไม่มีสิ่งใดของความรู้นี้หรือศรัทธาเลย เมื่อลูกได้ฉลองวันเกิดของลูกและกลับมามันคงในศรัทธาของลูก แล้วก็ฉลองวันเกิดของลูก หากลูกวิ่งหนีไป ก็เป็นที่เข้าใจว่าลูกได้ตายไปแล้ว บางคนฉลองวันเกิดของพวกเขาด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก ผู้ที่ยากจนสามารถแจกจ่ายหัวน้ำตาลและถั่วชิกพี ไม่มีอะไรมากนัก ลูกๆไม่มีความสุขนี้เพราะพวกเขาไม่เข้าใจอย่างเต็มที่ เมื่อลูกฉลองวันเกิดของลูก ลูกจะสามารถจดจำสิ่งนี้ได้อย่างมั่นคง แต่ลูกไม่มีสติปัญญาเช่นนั้น วันนี้พ่อกำลังอธิบายให้แก่ลูกใหม่ๆ อีกครั้ง: หากลูกมีศรัทธาแล้วก็ฉลองวันเกิดของลูก “นี่คือวันที่ฉันได้พัฒนาศรัทธาขึ้นมา ดังนั้นนี่คืองานมาฆตมิ (วันเกิด) ของฉัน” ดังนั้นลูกๆควรจดจำระลึกถึงพ่อและมรดกของลูกอย่างสมบูรณ์ ลูกๆไม่เคยลืมว่าพวกเขาเป็นลูกๆของพ่อแหมคนนั้นคนนี้ ที่นี้ลูกบางคนพูดว่า: บาบา ฉันไม่สามารถจดจำท่านได้ ลูกจะไม่เคยพูดเช่นนี้ในหนทางของความไม่รู้ เรื่องของการไม่จดจำไม่เกิดขึ้น ลูกจดจำพ่อและอย่างแน่นอนท่านก็จดจำทุกคน ลูกๆ ทั้งหมดของพ่อได้ถูกเผาจนตายอย่างสมบูรณ์ในกองไฟของต้นหาราคะ ไม่มีกูรูหรือมหาตมะจะพูดเช่นนี้ พระเจ้าพูด: ลูกทั้งหมดคือลูกๆของพ่อ ทั้งหมดเป็นลูกๆของพระเจ้า ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นลูกๆ ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เมื่อพ่อเข้ามาในร่างกาย ท่านพูดว่า: ดวงวิญญาณเหล่านี้ทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อ พวกเขาปีนขึ้นไปบนกองไฟของต้นหาราคะ และถูกเผาจนตายอย่างสมบูรณ์ และกลับมาหาโมประธาน ชาวบาร์ตได้กลายเป็นยุคเหล็กอย่างมาก พวกเขาทั้งหมดกลับมาเกลียดจากการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ดวงวิญญาณที่สวยงามที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งเวลานี้ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและนาเกลียด ผู้ที่สวยงามกลายเป็นผู้ที่นาเกลียด การนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะหมายถึงการนั่งอยู่บนงู ในสวรรค์ไม่มีสิ่งที่จะกัดใคร สิ่งต่างๆเช่นนั้นไม่สามารถงอยที่นั่น พ่อพูดว่า: เมื่อกิเลสทั้งห้าเข้ามาในตัวลูก ลูกก็กลายเป็นเหมือนหนามป่า ลูกพูดว่า: บาบา เราเห็นด้วยว่านี่คือป่าหนาม พวกเขาเผ่าแต่กัดกันและกันและถูกเผาจนตาย พระเจ้าพูดว่า: ลูกๆ ของพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่พ่อได้ทำให้สะอาดและบริสุทธิ์ในวงจรที่แล้ว เวลานี้ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และนาเกลียด ลูกๆรู้ว่าลูกกลับมาเกลียดจากสวยงามอย่างไร ลูกมีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของ 84 ชาติเกิดที่สมบูรณ์โดยย่อในสติปัญญาของลูก ลูกรู้สิ่งนั้นในเวลานี้ บางคนรู้ชีวประวัติของพวกเขาตั้งแต่อายุ 5 หรือ 6 ขวบต่างลำดับกันไปตามสติปัญญาของพวกเขา ทุกคนรู้ชีวประวัติของอดีตของพวกเขาและสิ่งเลวร้ายที่พวกเขาได้ทำลงไป โดยปกติพวกเขาพูดถึงเรื่องใหญ่ๆที่พวกเขาได้ทำ พวกเขาไม่สามารถรู้ถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำในชาติเกิดที่แล้วของพวกเขา ไม่มีใครสามารถบอกลูกเกี่ยวกับชีวประวัติของชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่าของเขาได้ อย่างไรก็ตามพ่ออธิบายว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร เพียงผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มเท่านั้นที่จะตระหนักถึงสิ่งนี้ พ่อกำลังให้การกำหนดแก่ลูกเพื่อที่จะกลับบ้าน เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ความรู้นี้เป็นไปสำหรับผู้คนของทุกศาสนา หากลูกต้องการที่จะไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไปบ้านของลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถพาลูกไปที่นั่นได้ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านโดยไม่มีพ่อ ไม่มีใครรู้วิธีนี้ของการจดจำระลึกถึงพ่อและจะไปทีนั้นได้อย่างไร ทุกคนต้องกลับมาเกิด ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถพาลูกไปที่นั่นได้ ลูกต้องไม่แม้กระทั่งคิดเกี่ยวกับการหลุดพ้นชั่วนี้รันดร์ นั่นเป็นไปไม่ได้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ และไม่มีใครสามารถออกไปจากละครนี้ได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ปลดปล่อยและผู้นำทางสำหรับทุกคน เพียงท่านเท่านั้นที่มาและบอกลูกถึงวิธีที่จะจดจำระลึกถึงท่าน เพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มิฉะนั้นก็จะมีการลงโทษ หากลูกไม่ทำความเพียรพยายาม ก็เป็นที่เข้าใจว่าลูกไม่

ได้เป็นของที่นี่ ลูกๆรู้ถึงหนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตต่างลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกแต่ละคนอธิบายตามอัตราความเร็วของลูกเอง ลูกสามารถพูดได้ด้วยว่า: โลกไม่บริสุทธิ์ในเวลาที่นี่ มีความก้าวร้าวรุนแรงอย่างมาก ฯลฯ สิ่งต่างๆเช่นนั้นจะไม่อยู่ในยุคทอง เวลาคือยุคเหล็ก มนุษย์ทั้งหมดจะเห็นด้วยกับสิ่งนี้ มียุคทอง เงิน ทองแดง และเหล็ก พวกเขาต้องมีชื่อในภาษาอื่นๆเช่นกัน ทุกคนรู้ภาษาอังกฤษและมีพจนานุกรมแปลภาษาอื่นดีเป็นภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน ชาวอังกฤษเคยปกครองที่นี่มาเป็นเวลายาวนาน และดังนั้นจึงมีการใช้ภาษาอังกฤษของพวกเขา ในเวลานี้มนุษย์ยอมรับว่าพวกเขาไม่มีคุณธรรม “บาบาได้โปรดมาและเมตตาต่อพวกเราด้วยเถิด! ทำให้เราบริสุทธิ์อีกครั้งเพราะเรานั้นไม่บริสุทธิ์!” ลูกๆเข้าใจว่าไม่มีสักดวงวิญญาณเดียวที่ไม่บริสุทธิ์จะสามารถกลับบ้านได้ ทุกคนต้องไปผ่านสภาพสาโท ราโจ และทาโม พ่อมาสู่ชุมนุมที่ไม่บริสุทธิ์นี้ เป็นชุมนุมที่ใหญ่โตมาก พ่อไม่เคยไปชุมนุมของเทพ พ่อไม่ไปในที่ซึ่งลูกสามารถได้รับอาหารบำรุงที่อุดมสมบูรณ์ถึง 36 ชนิด พ่อไปหาลูกๆผู้ที่ไม่แม้แต่จาปาตี พ่อพาพวกเขามาเลี้ยงและให้มรดกของพวกเขาแก่พวกเขา พ่อไม่นำผู้ที่ยังคงมาเลี้ยง พวกเขาอยู่อย่างหลุดหายไปในความซาบซึ้งของพวกเขาเอง พวกเขาเองพูดว่านี่คือสวรรค์สำหรับพวกเขา เมื่อใครบางคนตายผู้คนก็พูดว่าเขาได้กลายเป็นชาวสวรรค์แล้ว ดังนั้นนี่คือนรกอย่างแน่นอน เหตุใดลูกจึงไม่อธิบาย? ไม่มีใครมีปัญญาที่จะเขียนสิ่งนี้ในหนังสือพิมพ์ ลูกๆรู้ว่าละครกำลังทำให้ลูกทำความเพียรพยายาม ไม่ว่าความเพียรพยายามใดที่เราทำนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องทำความเพียรพยายาม ลูกต้องไม่เพียงแต่ขึ้นอยู่กับละคร อย่างแน่นอนต้องทำความเพียรพยายามสำหรับทุกสิ่ง ลูกคือคาร์มาโยคีและราชาโยคี ผู้คนเหล่านั้นเป็นผู้สละละทิ้งการกระทำและเป็นหฐโยคี ลูกทำทุกสิ่งขณะที่อยู่ที่บ้านและดูแลลูกๆของลูก ผู้คนเหล่านั้นวิ่งหนีไปเพราะพวกเขาไม่ชอบสิ่งนั้นที่บ้าน อย่างไรก็ตามความบริสุทธิ์ของพวกเขาเป็นที่ต้องการในบาร์ต เป็นสิ่งที่ดี ทุกวันนี้พวกเขาไม่แม้กระทั่งคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าใครก็ตามสามารถไปยังโลกที่บริสุทธิ์ได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถพาพวกเขาไปที่นั่น เวลาคือลูกรู้ว่าดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของลูก แต่ลูกจะไปที่นี่ได้อย่างไร? ได้มีการทำบาปมากมาย ผู้คนเรียกพระเจ้าว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ด้วยการพูดเช่นนี้ลูกกำลังทำให้เกิดภัยของใครสูญเสียไป? ภัยของชีพบบา! พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกอนุ และในแมวและในสุนัข เวลาคือพ่อควรจายงานเรื่องนี้กับใคร? พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ที่ทรงพลัง พ่อมีดามาราชอยู่ด้วย พ่อคือเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน ทุกคนจะมีประสบการณ์ของการลงโทษแล้วก็กลับบ้าน ละครถูกทำขึ้นในลักษณะนี้ อย่างแน่นอนต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษ มีนิมิต นิมิตได้รับในกรงขังของกรรมด้วยเช่นกัน “ลูกได้ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น และดังนั้นนี่คือการลงโทษในสิ่งที่ลูกได้ทำ” เหตุนี้เองลูกจึงร้องออกมา: ปลดปล่อยฉันออกไปจากกรงขังนี้! ฉันจะไม่ทำบาปเช่นนั้นอีก พ่อมาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ลูกมีประสบการณ์ของการลงโทษในกรรม นั้นด้วยเป็นกรงขัง และลูกก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ทรมาน ในยุคทองไม่มีกรงขังที่ลูกจะมีประสบการณ์ของการลงโทษ เวลาคือพ่ออธิบาย: ลูกๆ จดจำพ่อและอัลลอยจะถูกขจัดออกไป หลายคนจะยอมรับคำพูดของลูก ชื่อของพระเจ้าถูกกล่าวถึง แต่พวกเขาได้ทำความผิดด้วยการใส่ชื่อของศรีกฤษณะ เพียงพ่อเท่านั้นอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกได้ยิน พิมพ์สิ่งนั้นในหนังสือพิมพ์ ในเวลานี้ชีพบบาพูดกับทุกคน: ลูกได้กลับมาทาโมประธานขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลาคือพ่อกำลังแนะนำลูกอีกครั้ง: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกทำลาย แล้วลูกจะไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต นี่คือการสั่งของพ่อ: จดจำพ่อและอัลลอยจะถูกขจัดออกไป อัจชะ ลูกๆ พ่อได้อธิบายมากมายแล้ว พ่อจะสามารถอธิบายไปได้อีกมากแค่ไหน? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และ สวรรค์ต้อนรับ จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

**สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:**

1. อย่างแน่นอนทำความเพียรพยายามสำหรับทุกสิ่ง อย่าเพียงแต่นั่งที่นั่นและคิดว่ามันอยู่ในละคร จงกลายเป็นคาร์มาโยคีและราชาโยคี มีใช้ผู้สละละทิ้งการกระทำหรือหลูโยคี

2. เพื่อที่จะกลับบ้านกับพ่อโดยที่ไม่มีประสบการณ์ของการลงโทษ ทำให้ตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณที่สาโทประธานด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ กลับมาสวयงามจากนาเกลียด

**พร:** ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความรักอย่างแท้จริง และอุทิศทุกสิ่งของลูกต่อพ่อในทุกรูปแบบและในทุกความสัมพันธ์

ไม่ว่าใครก็ตามที่ลูกรัก ลูกก็จะกันทุกคนอื่นออกไปเพื่อความรักนั้น และอุทิศทุกสิ่งของลูกให้กับผู้นั้น ในทำนองเดียวกันพ่อรักลูกๆและดังนั้นท่านจึงสามารถทำให้ลูกๆทั้งหมดที่เต็มไปด้วยความรัก ได้มาซึ่งคุณประโยชน์ของความสุขชั่วนิรันดร์ และส่งคนอื่นๆไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น ข้อพิสูจน์ของความรักของลูกๆเช่นนั้น คือพวกเขาอุทิศทุกสิ่งของพวกเขามาให้กับพ่อในทุกรูปแบบและในทุกความสัมพันธ์ ที่ซึ่งมีความรักก็จะมีโยคะ และที่ซึ่งมีโยคะก็มีความร่วมมือ ลูกจึงไม่สามารถสูญเสียเป้าหมายสมบัติแม้สักชิ้นเดียว เนื่องจากการทำตามการกำหนดของจิตใจของลูกเอง

**คติพจน์:** ในรูปที่มีตัวตน จงทำตามพอบราห์มาในการกระทำของท่าน และในการอยู่อย่างปราศจากร่าง จงทำตามพ่อที่ไม่มีตัวตน

**\*\*\* โอม ขานติ \*\*\***

**สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลาเปิดเผยรูปของผู้ประธานของลูก**

รูปบูชาที่สมบูรณ์พร้อมที่เต็มไปด้วยสมบัติแห่งประสบการณ์ จะกลายเป็นผู้ประธานที่เป็นนายโดยอัตโนมัติ ผู้ประธานคือผู้รับใช้ ผู้ประธานไม่สามารถอยู่โดยไม่รับใช้ผู้อื่นได้ ด้วยคุณธรรมของความเมตตาของพวกเขา พวกเขาจะให้ความกล้าหาญแก่บางดวงวิญญาณ และให้พลังแก่ดวงวิญญาณอื่นๆผู้ที่อ่อนแอ พวกเขาเป็นผู้ประธานความสุขผู้เป็นนาย